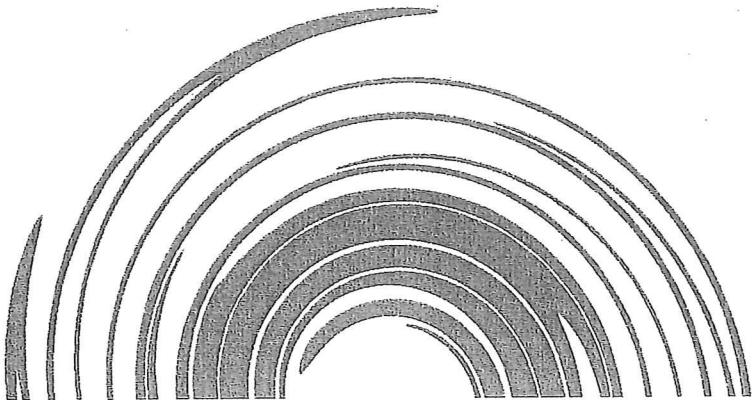

การประชุมสังคมศาสตร์วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 12

“ การพัฒนาภายใต้กระแสโลกภัยวัตน์เพื่อความยั่งยืนของชุมชน ห้องถิน สังคมไทย และอาเซียน ”

14 มกราคม 2559 ณ หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

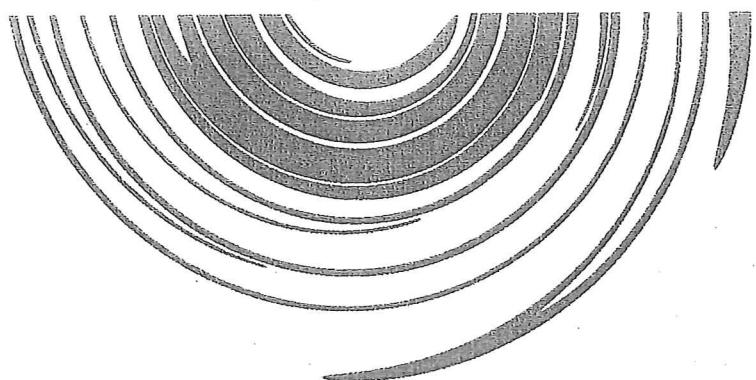

The 12th National and International Symposium of Social Sciences

“ Development under Globalization Stream for
Sustainability of Local Communities
in Thai Society and ASEAN ”

14 January 2016

The Grand Conference Hall, Chiang Rai Rajabhat University

สำนักวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง

วิทยาลัยครุหลังพระบາງ สาขาวณรัฐประชาติ ไトイประชาชนลาວ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาทบทวนวิจัย (ภายนอก)

โครงการสังคมศาสตร์วิชาการครั้งที่ 12

“การพัฒนาภายในตัวกรอบและภาคีวัตถุเพื่อความยั่งยืนของชุมชน ห้องถิน สังคมไทย และอาเซียน”

1. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนัส สุวรรณ	ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์	ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
3. รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยศิลปากร
4. รองศาสตราจารย์ ดร.นฤบุตรรณ วิจวอน	ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
5. รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี พริยะกุล	ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยราชภัฏเรศวร
6. รองศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธุ์ วงศ์บูรณavaทัย	ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิรพัฒน์ ยางกลาง	ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยศิลปากร
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกวรรณ อุ่ทองทรัพย์	ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทaya สุวัฒน์	ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉุกลิน อุนวิจิตร	ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทึก	ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยศิลปากร
12. อาจารย์ ดร.โกสุມ โอมพรนุวัฒน์	ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
13. อาจารย์ ดร.ปักครอง บุญ-หลง	ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
14. อาจารย์ ดร.อภิสม อินทร์ลาวัณย์	ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
15. อาจารย์ ดร.ปเนตร โนนัยวิษุลย์	ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
16. อาจารย์ ดร.เด่นพงษ์ วงศ์วิจิตร	ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
17. ดร.วิชลดา มาตันนุณ	ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
18. อาจารย์ ดร.ประไพพิมพ์ สุธีวนิณนาท	ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยศิลปากร

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความวิจัย (ภายใน)
โครงการสังคมศาสตร์วิชาการครั้งที่ 12
“การพัฒนาภาษาให้กระถางภาษาภิวัตน์เพื่อความยั่งยืนของชุมชน ห้องเรียน สังคมไทย
และอาเซียน”

1. รองศาสตราจารย์ ดร.นพพร ชนะชัยบันธ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
2. รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิสุทธิ์ ใจสนิท	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
3. รองศาสตราจารย์พัชรา ก้อยชูสกุล	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรชัย มุงไนสง	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัณดา ปิงเมือง	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ເລດັ່ງ ຕຣເອການຸກຸດ	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรwin พรเมใจสา	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาพรรณ ไชยานนท์	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ເນດິນຊີ້ ຄຳແສນ	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาลี หมวกกุล	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
11. อาจารย์ ดร.จันจิรา วิชัย	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
12. Mr.Albert Lisec	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
13. อาจารย์ ดร.วรรณะ รัตนพงษ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
14. อาจารย์ ดร.กิตติศักดิ์ นิวรัตน์	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
15. อาจารย์ ดร.จันจิรา วิชัย	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
16. อาจารย์ ดร.สฤทธิ์พ วิทยผล	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
17. อาจารย์ ดร.อนันต์ แก้วตาดีນ	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
18. อาจารย์ ดร.จรินนัต ไชยงาน noksz	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
19. อาจารย์ ดร.เบญจมาศ เมืองเกยม	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
20. อาจารย์ ดร.กรชនก สนิทวงศ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
21. อาจารย์ ดร.กฤตเมธ บุญนุ่น	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
22. อาจารย์ ดร.ธัญลักษณ์ ແຈ່ເດືອວ	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
23. อาจารย์คุณฤดี คงสุวรรณ	ผู้ทรงคุณวุฒิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิวิพากรย์การนำเสนอผลงานวิชาการระดับชาติ
งานสังคมศาสตร์วิชาการครั้งที่ 12
“การพัฒนาภาษาไทยและสถาบันภาษาเพื่อความยั่งยืนของชนบท ห้องถิน สังคมไทย
และอาเซียน”

1. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนัส สุวรรณ	ผู้ทรงคุณวุฒิ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธุ์ วงศ์บูรพาภาทย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.นพพร ธนาษัยยันธ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ
4. รองศาสตราจารย์พัชรา ก้อยชูสกุล	ผู้ทรงคุณวุฒิ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉุภกิลิน อุนวิจิตร	ผู้ทรงคุณวุฒิ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรษบ มุ่งไชยส	ผู้ทรงคุณวุฒิ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นาริน พรมใจสา	ผู้ทรงคุณวุฒิ
8. อาจารย์ ดร.อภิสม อินทรลักษณ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ
9. อาจารย์ ดร.อนันต์ แก้วตาดีบ	ผู้ทรงคุณวุฒิ
10. อาจารย์ ดร.เบญจมาศ เมืองเกشم	ผู้ทรงคุณวุฒิ
11. อาจารย์ ดร.ธีรนันต์ ไชยงาม nok	ผู้ทรงคุณวุฒิ
12. อาจารย์ ดร.จันจิรา วิชัย	ผู้ทรงคุณวุฒิ
13. อาจารย์ ดร.กฤตเมธ บุญนุ่น	ผู้ทรงคุณวุฒิ
14. อาจารย์ ดร.กรชนก สนิทวงศ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ
15. นายยุทธศิลป์ ชุมณี	ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการวิชาการฝ่ายจัดทำ (Proceeding)

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เล斛ส้า ตรีเอกานุกูล	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รพีดา ปิงเมือง	กรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นภวน พรมใจสา	กรรมการ
4. อาจารย์ ดร. จันจิรา วิชัย	กรรมการ
5. อาจารย์อธิวัชร์ พนาพงศ์ไพศาล	กรรมการ
6. อาจารย์จามรี พระสุนิล	กรรมการ
7. อาจารย์นพชัย พองอิสสระ	กรรมการ
8. ว่าที่ร้อยตรีอัคนីម ณ គិរី	กรรมการ
9. อาจารย์ณัฐพิยา วัฒนศิริศาสตร์	กรรมการ
10. อาจารย์ ดร. จีรนันต์ ไชยงาม nok	กรรมการและเลขานุการ
11. อาจารย์ขวัญชนก นันทะชาติ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

การดำเนินธุรกิจการผลิตกล้วยหอมทองของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรท่าယาง อำเภอท่าယาง
จังหวัดเพชรบูรี : จากตลาดท้องถิ่นสู่ตลาดต่างประเทศ

Business Operation of Hom Thong Banana Production, Product from Tayang Agricultural Cooperative, Tayang, Petchaburi: Ways from Local Market to International Market

พิทักษ์ ศิริวงศ์ รัษฎา นัตรชลอดลักษณ์ และ วิษณุ สินธุ¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรคของธุรกิจ การผลิตกล้วยหอมทองของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรท่าယาง อำเภอท่าယาง จังหวัดเพชรบูรี เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ใช้วิธีวิทยาประดานภารณ์วิทยา โดยเก็บข้อมูลจากการสังเกตและการสัมภาษณ์เชิงลึก มีผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ หัวหน้าฝ่ายการคตลาด เจ้าหน้าที่ฝ่ายการคตลาด และเจ้าหน้าที่สหกรณ์ จำนวน 8 คน และเกษตรกรจำนวน 5 คน ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการดำเนินธุรกิจ เน้นการควบคุมคุณภาพให้สินค้ามีมาตรฐาน และเลือกช่องทางการจัดจำหน่ายทั้งในประเทศ และในประเทศ เพื่อให้รองรับผลผลิตจากสมาชิกสหกรณ์ได้เพียงพอ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ พบว่า การปลูกกล้วยหอมทองเพื่อการส่งออกไปประเทศญี่ปุ่นมีการควบคุมมาตรฐานและคุณภาพที่ต้องซึ่งเข้มงวด ทำให้มีเพียง 20 % จากผลผลิตทั้งหมดของทางสหกรณ์ที่ได้มาตรฐานการส่งออกไปประเทศญี่ปุ่น และผลผลิตอีก 80 % นำมาจำหน่ายและแปรรูปภายในประเทศ

คำสำคัญ: กล้วยหอมทอง, สหกรณ์การเกษตรท่าယาง

Abstract

This research is to study Banana Production which is the product from Tayang Agricultural Cooperative located in Tayang, Petchaburi. We study this business operation and its difficulty by doing qualitative research method through observing and interviewing its sales department staffs from eight people and agriculturist from five people that they focus on their product quality and marketing channel. For product quality, they strictly control their production and for the marketing channel, they sell to both domestic and export market which they thought that these two markets will support their whole production output. The difficulty of their business is growing and exporting banana to such strictly and high standard market, Japan, which make the cooperative can export only 20 percent of their product, and other 80 percent of their product is transformed or immediately sold in domestic market

Key Word: Hom Thong Banana, Tayang Agricultural Cooperative

บทนำ

สถานการณ์ทางธุรกิจของประเทศไทยในยุคโลกร้อนแคนธาร์กิจของผู้ประกอบการชาวไทยจำนวนมากที่นำผลิตภัณฑ์เข้าไปจำหน่ายตลาดค้าค่าประเทศสีบเนื่องจากเหตุผลหลายประการ เช่น การมีกำลังการผลิตมากกว่าปริมาณความต้องการซื้อ หรือตลาดในประเทศไทยมีมูลค่าไม่เพียงพอต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ เป็นต้น นอกจากนี้ การเข้าสู่ตลาดโลกอาจมีเหตุผลเพื่อป้องกันคู่แข่ง ที่ต้องการเข้ามาแข่งขันในประเทศไทย โดยทำตลาดล่วงหน้าก่อนคู่แข่ง ซึ่งแม้ว่ามีคู่แข่งขันเข้ามามีเพิ่มขึ้น แต่เนื่องจากความมีข่านาดใหญ่ จึงสามารถเข้าไปแข่งขันได้ (ศิรุทัย พงษ์ครรัตน์ศิริปัน, 2555)

แม้ว่าประเทศไทยปัจจุบันมีข้อจำกัดในการนำเข้าสินค้าเป็นจำนวนมาก แต่เป็นประเทศที่มีมาตรฐานการคุณภาพสูงที่สุด และอยู่ในลำดับต้นของประเทศที่มีกำลังซื้อสูงที่สุดในโลก ปัจจุบันแม้รัฐบาลญี่ปุ่นพยายามที่ให้ประชาชนหันกลับมามีความต้องการซื้อสินค้าและอาหารไทยอย่างมาก แต่เนื่องจากที่คิดมีราคาแพง และเยาวชนของญี่ปุ่นในยุคปัจจุบันนี้ มีความต้องการสินค้าและอาหารไทยอย่างมาก แต่เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่าไม่ค่อยประสบความสำเร็จ การเดือดเข้าตลาดญี่ปุ่นถือเป็นเรื่องดี เพราะคนไทยญี่ปุ่นมีความคุ้นเคยกับสินค้าและอาหารไทยอยู่แล้ว จึงง่ายต่อการเข้าสู่ตลาดญี่ปุ่นของธุรกิจไทย (นิติ โนมาศิริ, 2548)

กลัวข้อมูลของเป็นผลไม้ที่สามารถปลูกได้เกือบทุกพื้นที่ของไทย ใช้เวลาประมาณ 9 เดือนจึงสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ ล้วนๆ ในญี่ปุ่นมากในพื้นที่ภาคกลาง โดยข้อมูลจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรระบุว่า ในปี 2556 ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกกลัวข้อมูลทั้งหมด 86,270 ไร่ มีผลผลิตรวม 234,220 ตัน ใช้บริโภคภายในประเทศ 232,689 ตัน ส่งออกต่างประเทศ 1,531 ตัน บุคลากรที่รับผิดชอบดูแลและดูแลกลัวข้อมูลที่สำคัญล้วนๆ ในญี่ปุ่นอยู่บริเวณภาคกลาง โดย 5 จังหวัดที่มีพื้นที่เพาะปลูกกลัวข้อมูลมากที่สุด 5 อันดับแรกในปี 2556 คือ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดชุมพร จังหวัดระยอง และจังหวัดหนองคาย (Money.sanook, 2558)

กลัวข้อมูลของนิยมบริโภคทั่วไปและนอกประเทศไทย จึงได้รับการส่งเสริมให้ปลูกกันมาก มีลักษณะลำต้นใหญ่แข็งแรง เครื่องไคร้รูป น้ำหนักมาก ผลยาวเรียว ปลายผลคอดแบบขอวะ เป็นลักษณะเปลี่ยนเป็นสีเหลือง มีรสชาติดีอมหวาน สำหรับการส่งกลัวข้อมูลของไปขายยังต่างประเทศ นักใช้ชีวิตรับประทานเวลาในการตัดกลัวให้ได้ขนาดตามมาตรฐาน จากนั้นจึงขนส่งไปยังปลายทาง เพื่อให้สูกหันกับระยะเวลาสำหรับวางขาย (เกษตร สุนทรสารี, 2545)

ผู้ประกอบการในประเทศไทยญี่ปุ่นนั้นมีความต้องการกลัวข้อมูลเป็นจำนวนมาก ซึ่งขณะนี้ก่อตั้งสหกรณ์ที่ได้รวมกลุ่มกันทั้ง จ.สุราษฎร์ธานี จ.ชุมพร จ.เพชรบุรี รวมถึงสหกรณ์อ่าเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรีผลผลิตที่ได้จึงถูกส่งออกไปจำหน่ายยังประเทศไทยญี่ปุ่น ลักษณะกลุ่มนี้ สามารถส่งกลัวข้อมูลของไปยังประเทศไทยญี่ปุ่นเพียง 2 พันตันต่อปีทั้งที่ประเทศไทยญี่ปุ่นมีความต้องการถึง 8 พันตันต่อปี แต่ทั้งนี้ต้องเป็นกลัวข้อมูลที่ปลูกสารเคมี ทางสหกรณ์มีการตรวจสอบคุณภาพที่ใช้เพาะปลูก และต้องไม่มีสารเคมีตกค้าง (Money.sanook, 2558)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาถึงการดำเนินธุรกิจการผลิตกลัวข้อมูลของสหกรณ์ การเกษตรท่า忙 อำเภอท่า忙 จังหวัดเพชรบุรี ไปจำหน่ายยังประเทศไทยญี่ปุ่น ด้วยกระบวนการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพคุณภาพของสินค้า ระยะเวลาการขนส่ง ที่อาจส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงในคุณภาพของสินค้าได้ตลอดเวลา

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาการดำเนินธุรกิจการผลิตกล้วยหอมทอง ของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรท่าယาง อําเภอ ท่าယาง จังหวัด เพชรบูรี มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อศึกษาการดำเนินธุรกิจการผลิตกล้วยหอมทอง ของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรท่าယาง อําเภอ ท่าယาง จังหวัด เพชรบูรี

2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจการผลิตกล้วยหอมทองของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรท่าယาง อําเภอ ท่าယาง จังหวัด เพชรบูรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินธุรกิจการผลิตกล้วยหอมทอง ของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรท่าယาง อําเภอ ท่าယาง จังหวัด เพชรบูรี ใช้วิธี ปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenology) เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานเพื่อส่งออกกล้วยหอมทองไปประเทศญี่ปุ่น ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เป็นหลักและรวบรวมข้อมูลเอกสารเพื่อให้ข้อมูลมีลูกค้าและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น (สุภารัตน์ จันทวนิช, 2549)

วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกพื้นที่ศึกษาแบบเจาะจง (Purposive Selective) โดยเลือกพื้นที่ ณ สหกรณ์การเกษตรท่าယาง จำกัด 157/57 หมู่ 5 ถนนเพชรเกษม ตำบลท่าယาง อําเภอท่าယาง จังหวัดเพชรบูรี 76130 เนื่องจาก สหกรณ์การเกษตรท่าယาง เป็นคนกลางในการรวบรวมและคัดแยกผลผลิตจากเกษตรกรในพื้นที่และส่งออกกล้วยหอมทองที่ปลอดสารพิษไปจำหน่ายยังประเทศไทยญี่ปุ่น

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ที่ทราบข้อมูลที่ตรงตามขอบเขตการศึกษาและสามารถให้ข้อมูลลงความชอบเขตที่กำหนดไว้ ดังนี้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ หัวหน้าฝ่ายการตลาด เจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาด และเจ้าหน้าที่สหกรณ์การเกษตรท่าယาง จำนวน 8 คน และเกษตรกรจำนวน 5 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวแทนของสมาชิกเกษตรกร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ประเภทบุคคล

ตัวผู้วิจัย การวิจัยครั้งนี้ตัวผู้วิจัยเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการเก็บรวบรวมข้อมูล เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ต้องเข้าไปพูดคุย และเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักในพื้นที่นั้นๆ จึงจำเป็นต้องมีการคิด การวางแผน และการตั้งแนวทางคำถามที่ครอบคลุม เพื่อให้การเก็บข้อมูลครบถ้วน และมีประสิทธิภาพ

2. ประเภทเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล

การสัมภาษณ์ (Interview) ผู้วิจัยสร้างแนวคำถามแบบเชิงลึก ที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด โดยให้ผู้ให้ข้อมูลหลักใช้วิธีการเล่าเรื่อง ล้วนแนวคำถามที่ทางผู้วิจัยตั้งไว้ สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

3. ประเภทอุปกรณ์ช่วยเก็บรวบรวมข้อมูล

สมุดบันทึก ปากกา และโทรศัพท์มือถือ สำหรับถ่ายรูป และบันทึกเสียง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บข้อมูลทฤษฎีภูมิ

ผู้วิจัยต้นคัว และรวบรวมข้อมูลจากสื่อออนไลน์ หนังสือ เอกสารทางวิชาการ รวมถึงงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาและดำเนินการวิจัย

2. การเก็บข้อมูลปฐมภูมิ

ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบเชิงลึก ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก ทั้งจากเจ้าหน้าที่ รวมถึงเกษตรกรผู้เพาะปลูก โดยใช้แนวคำถามทั้งปลายเปิด และปลายปิด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากงานวิจัยเล่มนี้ เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบ กรรมการและลักษณะของห้องท่องไถ่แก่ บุคลากรภายในสหกรณ์การเกษตรฯ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ จึงถือว่ามีความถูกต้อง ถ้วนข้อมูลจากเกษตรกรผู้เพาะปลูก ช่วยสนับสนุนข้อมูลให้มีความครบถ้วนมากยิ่งขึ้น

สูงang จันทานนิช (2549) การตรวจสอบข้อมูลที่นิยมใช้กันมากในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเหลี่ยม (Triangulation) ซึ่งมีวิธีการโดยละเอียด ดังนี้

1. การตรวจสอบสามเหลี่ยมด้านข้อมูล คือการพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้นำมาถูกต้องหรือไม่ วิธีการตรวจสอบคือ การสอบถามแหล่งข้อมูล แหล่งที่มาที่จะพิจารณาตรวจสอบ ได้แก่ แหล่งเวลา แหล่งสถานที่ และแหล่งบุคคล แหล่งเวลา หมายถึง ว่า ถ้าข้อมูล ถ้าข้อมูลค่างเวลา กันจะเหมือนกันหรือไม่ แหล่งสถานที่ หมายถึงว่า ถ้าข้อมูลค่างสถานที่กันจะเหมือนกันหรือไม่ แหล่งบุคคล หมายถึง ถ้าบุคคลผู้ให้ข้อมูลเปลี่ยนไปข้อมูลจะเหมือนเดิมหรือไม่

2. การตรวจสอบสามเหลี่ยมด้านผู้วิจัย คือ การตรวจสอบว่า ผู้วิจัยแต่ละคนได้ข้อมูลค่างกันอย่างไร โดยเปลี่ยนคัวผู้สังเกต แทนโดยใช้ผู้วิจัยคนเดียวกันสังเกตโดยตลอด ในกรณีที่ไม่แน่ใจในคุณภาพของผู้รับรวมข้อมูลสามคน ควรเปลี่ยนคัวผู้วิจัยให้มีหลากหลายคน

3. การตรวจสอบสามเหลี่ยมด้านทฤษฎี คือ การตรวจสอบว่า ถ้าผู้วิจัยใช้แนวคิดทฤษฎีที่ค่างไปจากเดิม ทำให้การตีความข้อมูลแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด อาจทำได้ง่ายกว่าในระดับสมมติฐานชั่วคราว และแนวคิดขณะที่ลงมือตีความ สร้างข้อสรุปเหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์ ปกตินักวิจัยจะตรวจสอบสามเหลี่ยมทฤษฎีให้ยากกว่าตรวจสอบด้านอื่น

4. การตรวจสอบสามเหลี่ยมด้านวิธีรวมรวมข้อมูล คือ การใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลค่างๆกัน เพื่อรวมรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน เช่น ใช้วิธีการสังเกตควบคู่กับการชักถาม พร้อมกันนั้นก็ศึกษาข้อมูลจากแหล่งเอกสารประกอบด้วย

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการดำเนินธุรกิจการผลิตกล้วยหอมทองของสมาคมสหกรณ์การเกษตร ท่าယาง อำเภอท่าယาง จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า

1. การดำเนินธุรกิจการผลิตกล้วยหอมทองของสมาคมสหกรณ์การเกษตร ท่าယาง อำเภอท่าယาง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยเริ่มแรกผู้ที่สนใจเข้ามาเป็นสมาชิกของสหกรณ์การเกษตรท่าယาง ด้วยมีอาชญากรรมเกิน 60 ปี มีพื้นที่เพาะปลูกอยู่ในอำเภอท่าယาง ทางสหกรณ์มีการรับซื้อพืชผลทางการเกษตรหลายชนิด เช่น กล้วยหอมทอง กล้วยน้ำว้า กล้วยไข่ มะนาว เป็นต้น พืชผลทางการเกษตรที่จำหน่ายทั้งในประเทศ และส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ได้แก่ กล้วยหอมทอง ที่ส่งออกไปจำหน่ายยังประเทศญี่ปุ่น โดยซื้อขายระหว่างสหกรณ์ค้ายกันระหว่างสหกรณ์การเกษตรท่าယางกับสหกรณ์สูบบิโภคโถโดยต่อประเทศญี่ปุ่น

การสั่งซื้อกล้วยหอมทองผ่านสหกรณ์การเกษตรท่าယาง ทางสหกรณ์สูบบิโภคโถโดยต่อประเทศญี่ปุ่น ต้องทำ ในคำสั่งซื้อกล้วยหอมทองล่วงหน้า 1 ปี เพื่อให้ทางสหกรณ์การเกษตรท่าယางสามารถวางแผนบริหารการผลิตให้เพียงพอค่าใช้จ่าย

การปลูกกล้วยหอมทองของสมาคมสหกรณ์การเกษตรท่าယาง สำหรับการสั่งออกกล้วยหอมทอง มีเจ้าหน้าที่วางแผนการดำเนินการเพาะปลูกให้กับเหล่าสมาชิก ดังนั้นแต่กำหนดการเพาะปลูก พื้นที่ที่ใช้เพาะปลูกกล้วยหอมทองเพื่อการสั่งออก มีการกำหนดระยะเวลาห่างจากพืชชนิดอื่นๆ ในระยะห่าง 10 เมตร หลังการปลูกอาจพักหน้าเดือน ซึ่งใช้ระยะเวลาประมาณ 3 เดือน สามารถหันไปปลูกพืชหมุนเวียนชนิดอื่น เพื่อรับสภาพดิน เพิ่มสารอาหาร และเพิ่มแร่ธาตุให้กับดิน การดูแลรักษา และจัดการคัญแมลง โดยการนำถุงพลาสติกไปหุ้มเครือกล้วยไว้ การเก็บเกี่ยวทางเจ้าหน้าที่ของสหกรณ์เป็นผู้ลงพื้นที่เก็บเกี่ยวผลผลิตเองและนำมารักษาคัดแยกคุณภาพที่สหกรณ์

ทางสหกรณ์เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการลงไประเก็บเกี่ยวผลผลิตที่แปลงปลูก ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ กระทำการสั่งออกไปประเทศญี่ปุ่น โดยในแต่ละเดือนจะมีเจ้าหน้าที่จากสหกรณ์ที่เป็นตัวแทนจากประเทศไทยญี่ปุ่นเข้ามาตรวจสอบคุณภาพของกล้วยหอมทองในทุกพื้นที่ของการปลูก และสมาชิกสหกรณ์การเกษตรแต่ละรายจะได้รับสมุดคู่มือสำหรับการดูแลกล้วยหอมทองให้ตรงตามมาตรฐานของประเทศไทยญี่ปุ่น โดยการหมุนเวียนเพื่อให้เพียงพอ กับการเก็บเกี่ยวและเพียงพอ กับคำสั่งซื้อจากลูกค้าตลอดทั้งปี

การคัดคุณภาพของกล้วยหอมทอง ที่ได้จากการเพาะปลูกผลิตจากสมาชิก ทางสหกรณ์จะเป็นผู้คัดแยกคุณภาพให้ได้คุณภาพตรงตามความต้องการ จากนั้นบันทึกข้อมูลค้างๆ เช่น ชื่อเจ้าของแปลงปลูก วันที่นำผลผลิตมาถึงสหกรณ์ ปริมาณที่นำมาส่ง เป็นต้น โดยมาตรฐานของสหกรณ์สูบบิโภคโถโดยต่อประเทศญี่ปุ่น กำหนดน้ำหนักที่ 120 กรัม ต่อผลผลิตที่มีน้ำหนักต่ำกว่า 120 กรัม จะถูกคัดออกและจำหน่ายในประเทศไทย แล้วจึงนำกลับยังมาทำการต่อ โดยการใช้น้ำสะอาดในการล้าง คัดแยก และกำจัดสิ่งแปลกปลอมดัง 6 ขั้นตอน จากนั้นนำมาปีกคั่วและดองอาหารเพื่อทำให้แห้ง และกำจัดสิ่งแปลกปลอมอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นใส่แผ่นกันกระแทก และนำมาระรุงรังที่ทำเป็นสูญญากาศและบรรจุลงกล่อง ด้านข้างของกล่องต้องมีการระบุبارك็อด (Barcode) เพื่อให้ประเทศไทยญี่ปุ่นสามารถใช้วิธีการตรวจสอบย้อนกลับมา焉ังผู้ผลิตได้ จากนั้นนำกลับที่บรรจุลงกล่องนำเข้าห้องที่อุณหภูมิ 13 องศา เพื่อรักษาสภาวะทางเรือไปยังประเทศไทยญี่ปุ่นต่อไป

2. ปัจจัยการสั่งออกกล้วยหอมทองไปประเทศไทยญี่ปุ่น มีข้อกำหนดในเรื่องมาตรฐาน และการควบคุมคุณภาพ ที่มีความเข้มงวด ทำให้จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกปลูกกล้วยหอมทองเพื่อสั่งออกมีจำนวนลดลง ในขณะที่มีปริมาณคำสั่งซื้อที่สูงขึ้น ทางสหกรณ์มีปริมาณการขายในประเทศไทยกว่าการสั่งออกไปจำหน่ายยังประเทศไทยญี่ปุ่น เพราะการจำหน่ายในประเทศไทยทำให้สหกรณ์ได้กำไรมากกว่าการสั่งออก อีกทั้งอัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินของประเทศไทยญี่ปุ่นที่ไม่

เปลี่ยนแปลงเท่าใดนัก แต่จะที่คันธุนการผลิตในประเทศไทยซึ่งเรื่อยๆ ทำให้ทางสหกรณ์มีกำไรจากการส่งออกกลัวห้อมหงำนไม่มากเท่าที่ควร

อุปสรรคในช่วงขั้นตอนของการเพาะปลูก คือ ในช่วงฤดูหนาว มักเกิดโรคในกรอบกันดันกลัวห้อมหงำนได้ง่าย ซึ่งทำให้กลัวห้อมหงำนของสูกเร็วกว่าปกติ ทำให้ได้ขนาด และน้ำหนักไม่ตรงกับความต้องการ เจ้าหน้าที่ทางสหกรณ์เน้นนำให้ดัดใบกลัวหงำน เพื่อป้องกันการลูกคลาน แทนการใช้สารเคมีเพื่อป้องกันโรค และหากเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม หรือพายุ เป็นต้น ที่เกิดความเสียหายกับผลผลิตของเกษตรกร ทางสหกรณ์การเกษตรท่ายางจะร่วมแก้ปัญหากับเกษตรกร และเจรจาต่อรองกับสหกรณ์ผู้บริโภคโดยได้ประเทศไทยเพื่อขอลดปริมาณการส่งออก ส่วนกลัวห้อมหงำนที่มีขนาดเล็กกว่าปกติ ไม่ได้มาตรฐาน จะส่งจำหน่ายให้แก่ผู้ผลิตรายย่อยในประเทศไทยเพื่อนำไปแปรรูปต่อไป

การวิจัยครั้งนี้สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ การดำเนินธุรกิจของสหกรณ์การเกษตรท่ายาง ทางสหกรณ์เน้นการควบคุมคุณภาพให้สินค้ามีมาตรฐาน และ ทางสหกรณ์เลือกซ่องทางการจัดจำหน่ายทั้งต่างประเทศ และภายในประเทศไทย เพื่อให้สามารถรองรับผลผลิตทางการเกษตรจากสมาชิกในสหกรณ์ได้เพียงพอ ทำให้สามารถจำหน่ายผลผลิตได้หมดตามปริมาณที่ผลิต จากผลผลิตทั้งหมดของสหกรณ์ มีเพียง 20 % ที่ส่งออกไปประเทศไทยเพื่อ 80 % นำมาจำหน่ายและแปรรูปภายในประเทศไทย

ผู้ที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์การเกษตรท่ายาง สามารถเลือกเพาะปลูกชนิดของพืชผลทางการเกษตรได้ โดยหากต้องการปลูกกลัวห้อมหงำนเพื่อการส่งออกไปประเทศไทยเพื่อ ทางสหกรณ์จะเป็นผู้ให้คำแนะนำ และเป็นผู้ควบคุมปริมาณผลผลิตเพื่อให้ได้คุณภาพตรงกับความต้องการของสหกรณ์ผู้บริโภคโดยได้ประเทศไทยเพื่อ อีกทั้งมีเจ้าหน้าที่ที่เป็นตัวแทนจากสหกรณ์ผู้บริโภคโดยได้ประเทศไทยเพื่อเข้ามาตรวจสอบมาตรฐานของพื้นที่เพาะปลูกของเกษตรกรทุกแปลง หากผลผลิตของเกษตรกรมีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานที่ทางสหกรณ์ผู้บริโภคโดยได้ประเทศไทยเพื่อ ประเทศไทยกำหนดไว้ ทางสหกรณ์การเกษตรท่ายางจะช่วยเหลือเกษตรกรโดยจัดหาตลาดที่รองรับในคุณภาพสินค้านั้นๆ ให้

ในการคัดแยกผลผลิต ทางสหกรณ์ต้องเข้มงวดในการคัดแยกและทำความสะอาดผลกลัวหงำน เพื่อไม่ให้มีสิ่งปลอมปนและเพื่อให้ได้มาตรฐานตามค่าสั่งชื่อ โดยผลผลิตที่ผ่านการคัดแยกในขั้นต้น แต่ไม่ผ่านการคัดแยกในขั้นต่อๆ มาจะถูกคัดออก และนำไปจำหน่ายภายในประเทศไทยให้กับผู้ขายรายย่อย

อภิปรายผลการวิจัย

การดำเนินธุรกิจการผลิตกลัวห้อมหงำนของสหกรณ์การเกษตรท่ายาง อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

การดำเนินธุรกิจการผลิตกลัวห้อมหงำนของสหกรณ์การเกษตรท่ายาง อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรีนี้ มีความสอดคล้องกับแนวคิดของสหกรณ์การเกษตร เมื่อการดำเนินงานที่มุ่งปั้นผลกำไรให้สมาชิกสหกรณ์สามารถอยู่รอดได้ อีกทั้งสร้างความสามัคคีให้กับสมาชิกสหกรณ์ และแนวคิดการนำผลผลิตภัณฑ์ออกจำหน่ายยังต่างประเทศ เพื่อขยายฐานลูกค้า และเพิ่มความสามารถในการผลิต อีกทั้งการจำหน่ายภายในประเทศไทย ที่ช่วยลดต้นทุนการขนส่ง และลดปริมาณการเน่าเสีย ของผลผลิต ด้วยแนวคิดทางเลือกของตลาดสินค้าเกษตรที่ทางสหกรณ์ใช้ มีความสอดคล้องกับแนวคิด โดยการผลิตสินค้าเกษตรแบบมีสัญญาซื้อขายกันล่วงหน้าระหว่างผู้รับซื้อกับสหกรณ์การเกษตร เพื่อให้สหกรณ์สามารถคาดการณ์และวางแผนปริมาณผลผลิตให้กับสมาชิกสหกรณ์ล่วงหน้าได้

กล่าวที่ห้องของสหกรณ์การเกษตรท่าယางที่ส่งออกไปประเทศญี่ปุ่น เป็นผลผลิตที่ได้จากการเชิงของสหกรณ์ อัตราค่าของกล่าวห้องที่ได้ทำสัญญากับสหกรณ์โดยโต้ประเทศญี่ปุ่น ขึ้นอยู่กับอัตราแลกเปลี่ยนของค่าเงินบาทใน ช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิระ วชิรุติเกียรติ (2553) ที่พบว่า ปัจจัยด้านต้นทุนต่อผลิตภัณฑ์มีความ ภายในประเทศ ซึ่งประกอบด้วย อัตราผลิตภัณฑ์มีความกว้างในประเทศไทย อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาท ต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างสหราชอาณาจักรและประเทศไทย และค่าแรงขั้นต่ำของประเทศไทยในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ส่งผลกระทบต่อมูลค่าการส่งออกของ ประเทศไทย

การส่งออกกลัวยหอนทองต้องอาศัยความร่วมมือกันของสมาชิกในสหกรณ์ โดยผลิตกลัวยหอนทองในลักษณะหมุนเวียนกัน เพื่อให้สามารถส่งออกกลัวยหอนทองได้ตลอดปี และปั้นผลกำไรที่ได้จากการส่งออกกลัวยหอนทองไปยังประเทศญี่ปุ่นร่วมกันระหว่างสมาชิกสหกรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาตินิ คงกรก (2555) ได้ศึกษาทฤษฎีใหม่ 3 ขั้นตอน ในการบริหารจัดการฟาร์มโคนม ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ของผู้ประกอบการฟาร์ม โคนมสมาชิกสหกรณ์ ฟาร์มโคนมหนองโพฯ จังหวัด 3 ขั้นตอน คือ 1. การใช้ความพอเพียง 2. การรวมพลังกันในลักษณะแบบกลุ่ม 3. หลักการสร้างเครือข่าย

๑๕๘

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า การส่งออกกลั่วหอนทองไปยังประเทศญี่ปุ่น มีมาตรฐาน และข้อกำหนดในการส่งออกค่อนข้างมาก ทำให้สามารถในสหกรณ์ มีจำนวนลดลง หันไปปลูกพืชชนิดอื่นๆ หรือส่งกลั่วหอนทองไปจำหน่ายซึ่งแหล่งอื่น โดยไม่เข้ามายืนสามารถของสหกรณ์เพราะศึกค่อนข้างได้กำไรและผลตอบแทนที่มากกว่า

ดังนั้น สำหรับการเกณฑ์ท่าทาง จึงควรวางแผนปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินธุรกิจโดยการเพิ่มประเภทสินค้าของสำหรับ เพื่อจูงใจให้เกณฑ์รายอื่นที่ปลูกพืชชนิดอื่น เข้าร่วมเป็นสมาชิก และส่งออกไปยังประเทศอื่น ที่มีมาตรฐานและข้อกำหนดที่น้อยกว่า เพื่อเพิ่มกำไรและผลตอบแทนให้กับสำหรับ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจุบันผู้บริโภคกลั่วชัยหอนทองภายในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และสหกรณ์การเกษตรท่า慌 ที่มีการจำหน่ายกลั่วชัยหอนทองที่ยังไม่ครอบคลุม และยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ ซึ่งการจำหน่ายภายใต้กฎหมายนักมีค่าใช้จ่ายในการขนส่ง และค่าใช้จ่ายในการอื่นๆ น้อยกว่าการส่งออกไปยังประเทศญี่ปุ่น ทำให้สหกรณ์การเกษตรท่า慌 ได้รับผลตอบแทนและกำไรเพิ่มขึ้น

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปปัจจุบันวิจัยในเรื่องการส่งออกภายนอกประเทศ หรือประเทศอื่นๆ แผนการส่งออกไปยังประเทศญี่ปุ่น สามารถเพิ่มกำไรและผลตอบแทน ซึ่งส่งผลให้จำนวนสมัชิกภายนอกกรณีเพิ่มขึ้น จึงช่วยเพิ่มกำลังการผลิตเพื่อรับรองรับกับคำสั่งซื้อที่เพิ่มมากขึ้น ในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- เกยร์ สุนทรเสรี. (2545). กล่าวพี่ชารพันประโยชน์ พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- จันทร์จรัส เรียวเดชะ. (2553). โอกาสและทางเลือกของเกษตรกร บนเส้นทางสายโซ่อุปทาน. กรุงเทพฯ: ฝ่ายเกษตร สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- จิระ วัยรุ่นกิจรติ. (2553). การวิเคราะห์ปัจจัยของการส่งออกยางรดยกในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นลินี โภมาศวิน. (2548). น้องเด็พลุยตลาดญี่ปุ่น. กรุงเทพฯ: สำนักข่าวพาณิชย์ กรมส่งเสริมการส่งออก.
- ประพนัย พสุวนท์. (2551). การวิเคราะห์ปัจจัยอัตราส่วนทางการเงินของ สาหกรรมการเกษตรในจังหวัดเพชรบูรณ์. วุฒิธรรมธุรกิจปริทัศน์ 30, 3-4(กรกฎาคม - ธันวาคม): 73-93.
- พัฒนา ศิริโชคบัณฑิต. (2548). การตลาดเพื่อการส่งออก. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เพิ่มทรัพย์การพิมพ์.
- ศิรุฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์. (2555). หลักการตลาด. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ห้อป.
- สุราศนี คงรักษ์. (2555). การปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตน้ำนมคีบเชิงพาณิชย์ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของ ผู้ประกอบการธุรกิจฟาร์มโคนม กลุ่มสมาชิกสาหกรรมโคนมหนองโพ ราชบูรี จำกัด (ในพระราชูปถัมภ์). วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุกังก์ จันทวนิช. (2549). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ: ค่ายสุทธาการพิมพ์.
- Money.sanook. (2558). กลัวยห้อมทอง บ่มสุดขีดราคាភุ่ง 100% หนองเสือ เมืองป่ามลังดันเปื้อนโนดิรนแทรด-เจเว่นฯ.

สืบค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2558, จาก : <http://money.sanook.com/307967/>.